På Sangertog (1.tenor)

Frem gjennem holmernes rekker,
Den deilige, skinnenede dag,
Damper vår stolte snekke
Pyntet med hundrede flagg.

Ungdommens sang innen borde,
Jubel fra bryst og munn
Velter seg vidt over fjorde
Og fyller de trange sund
Velter seg vidt over fjorde
Og fyller de trange sund,

Fremmest i stavnen klinger hornets slag
Hornets og tubaens slag.
Hornets slag hør de klinger!
Kirkeklokkene ringer,
Den stille og solfagre dag.

Dog fiskren lar klokkene kime
Han glemmer sin salmebok,
Han glemmer sabbatens time
For sangernes søndagstog.

Men tro, men tro meg
Der han sitter, stirrer ut
Han er ei der langt fra Gud.
Og tro meg, vet ei tanke'
ferden voldt, blodet banke
Varmt, snart varmt, snart koldt.

Han reiser seg fra sin tue
Der borte på nessets knatt;
Og sangeren svinger sin hue
Og fiskren tar til sin hatt
Og sangeren svinger sin hue
Og fiskren tar til sin hatt.
Hurra! Hurra!

Gjennom leden skaldet og nøgen
Vi stryker på rullinger blå;
Han sitter og ser etter røken
Så langt som øyet kan nå.

Vi flyver med flagrende faner,
Vi synger oss fuglefri
Han sitter igjen og aner:
Nu strøk noe stort forbi.

Aldri nage, lat ei nage hindret kirkegang,
Han tok fra møtet avglans av lys og sang.

På Sangertog (2.tenor)

Frem gjennem holmernes rekker,
Den deilige, skinnenede dag,
Damper vår stolte snekke
Pyntet med hundrede flagg.

Ungdommens sang innen borde,
Jubel fra bryst og munn
Velter seg vidt over fjorde
Og fyller de trange sund, de trange sund,
Velter seg vidt over fjorde
Og fyller de trange sund,

Fremmest i stavnen klinger hornets slag
Hornets og tubaens slag.
Hornets slag klinger!
Kirkeklokkene ringer,
Den stille og solfagre dag.

Dog fiskren lar klokkene kime
Han glemmer sin salmebok,
Han glemmer sabbatens time
For sangernes søndagstog.

Men tro, men tro meg
Der han sitter, stirrer ut, stirrer,
Han er ei der langt fra Gud.
Og tro meg, vet ei tanke'
ferden voldt, kjenner blodet banke
Varmt, snart varmt, snart koldt.

Han reiser seg fra sin tue
Der borte på nessets knatt;
Og sangeren svinger sin hue
Og fiskren tar til sin hatt
Og sangeren svinger sin hue
Og fiskren tar til sin hatt.
Hurra! Hurra!

Gjennom leden skaldet og nøgen
Vi stryker på rullinger blå;
Han sitter og ser etter røken
Så langt som øyet kan nå.

Vi flyver med flagrende faner,
Vi synger oss fuglefri
Han sitter igjen og aner:
Nu strøk noe stort forbi.

Aldri nage, lat ei nage hindret kirkegang,
Han tok fra møtet avglans av lys og sang.

På Sangertog (1.bass)

Frem gjennem holmernes rekker,
Den deilige, skinnenede dag,
Damper vår stolte snekke
Pyntet med hundrede flagg.

Ungdommens sang, ja sang innen borde,
Jubel fra bryst og munn
Velter seg vidt over fjorde
Og fyller de trange sund, de trange sund,
Velter seg vidt over fjorde
Og fyller de trange sund,

Fremmest i stavnen klinger, der klinger
Hornets og tubaens slag. Hør den klinger
Hornets slag, hornets slag klinger!
Klokken ringer,
Den stille og solfagre dag.

Dog fiskren lar klokkene kime
Han glemmer sin salmebok,
Han glemmer sabbatens time
For sangernes søndagstog.

Men tro, men tro meg
Der han sitter, stirrer ut, stirrer
Han er ei der langt fra Gud.
Og tro meg, vet ei tanke'
ferden voldt, kjenner blodet banke
Varmt, snart varmt, snart koldt.

Han reiser seg fra sin tue
Der borte på nessets knatt;
Og sangeren svinger sin hue
Og fiskren tar til sin hatt
Og sangeren svinger sin hue
Og fiskren tar til sin hatt.
Hurra! Hurra!

Gjennom leden skaldet og nøgen
Vi stryker på rullinger blå, på det blå;
Han sitter og ser etter røken
Så langt som øyet kan nå.

Vi flyver med flagrende faner,
Vi synger oss fuglefri, fuglefri.
Han sitter igjen og aner:
Nu strøk noe stort forbi.

Og dog, la det aldri deg aldri nage,
lat ei nage hindret kirkegang,
Han tok fra møtet avglans av lys og sang.

På Sangertog (2.bass)

Frem gjennem holmernes rekker,
Den deilige, skinnenede dag,
Damper vår stolte snekke
Pyntet med hundrede flagg.

Ungdommens sang, ja sang innen borde,
Jubel fra bryst og munn
Velter seg vidt over fjorde
Og fyller de trange sund, de trange sund,
Velter seg vidt over fjorde
Og fyller de trange sund,

Fremmest i stavnen klinger, der klinger
Hornets og tubaens slag. Hør den klinger
Hornets slag, hornets slag!
Klokken ringer,
Den stille og solfagre dag.

Dog fiskren lar klokkene kime
Han glemmer sin salmebok,
Han glemmer sabbatens time
For sangernes søndagstog.

Men tro, men tro meg
Der han sitter, stirrer ut, stirrer
Han er ei der langt fra Gud.
Og tro meg, vet ei tanke'
ferden voldt, blodet banke
Varmt, snart varmt, snart koldt.

Han reiser seg fra sin tue
Der borte på nessets knatt;
Og sangeren svinger sin hue
Og fiskren tar til sin hatt
Og sangeren svinger sin hue
Og fiskren tar til sin hatt.
Hurra! Hurra!

Gjennom leden skaldet og nøgen
Vi stryker på rullinger blå, på det blå;
Han sitter og ser etter røken
Så langt som øyet kan nå.

Vi flyver med flagrende faner,
Vi synger oss fuglefri.
Han sitter igjen og aner:
Nu strøk noe stort forbi.

Og dog, la det aldri deg aldri nage,
lat ei nage hindret kirkegang,
Han tok fra møtet avglans av lys og sang.

På Sangertog (Barryton)

Men tro meg som
Der han sitter og undrer og stirrer ut,
Men over de tonende vidder
Han er ikke langt fra Gud.

Han skjønner er togets tanke,
Vet ei hva slik ferd har voldt,
Men kjenner nok blodet banke i
Veksling snart varmt, snart koldt.

Og dog, la det aldri deg nage,
Du hindret hans kirkegang,
Visst tok han fra møtet tilbake
En avglans av lys og sang.